

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/108/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521202034
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521202034.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, dieťa rodičov: matka - JUDr. K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/XX, S., a otec - JUDr. Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/X, R., o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 11. novembra 2021, č.k. 9P/96/2021-24, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola maloletá K. zverená do jeho osobnej starostlivosti a súčasne by bol navrhnutý aj výkon tohto neodkladného opatrenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a 2 CSP, ako aj § 360 ods. 2 a § 367 ods. 1 až 3 CMP, keď po oboznámení sa s obsahom návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia s prílohami, obsahom správy kolízneho opatrovníka, obsahom pripojených spisov, ako aj ostatným spisovým materiálom dospel súd k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca nie je dôvodné, keďže nemal v konaní za osvedčené, že dochádza k takým situáciám, ktoré by odôvodňovali otcom navrhované neodkladné opatrenie, resp. by odôvodňovali zmenu uznesenia Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 z 25.08.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 z 29.10.2020. Otec návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia navrhoval, aby súd uložil matke povinnosť odovzdať mal. K. do jeho starostlivosti najmä z dôvodu, že matka dňa 27.10.2021 závažne porušila liečebný režim maloletej, čím bolo priamo ohrozené zdravie maloletej, tiež skutočnosťou, že 3.11.2021 mu matka mala odovzdať dcérku, čo však za asistencie Z. zmarila s tým, že opätovne sa nachádza v tzv. karanténe, čím došlo k zmareniu styku aj 08.11.2021, tiež tým, že dňa 30.10.2020, kedy mala dcérka meniny, mu matka neumožnila videohovor, tiež skutočnosťou, že situácia aj vzhľadom na nečinnosť civilných súdov je už pomerne rozsiahlo riešená v trestných konaniach, napriek tomu však situácia eskaluje, nezákonnosť matky sa stupňuje a je len otázkou času, kedy nastane nejaká tragédia, ak sa dcérke niečo stane, štátne orgány preberajú za uvedené plnú zodpovednosť, štátne orgány Slovenskej republiky nevedia ochrániť práva dieťaťa, ignorujú jeho najlepší záujem, nehovoriac už o jeho právach, pričom de facto podporujú viac ako ročnú nezákonnú činnosť matky a podľa už predložených dôkazov dokonca trestnú činnosť matky. Súd opätovne uviedol, že ostatné rozhodnutie vo vzťahu k mal. K. je uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/196/2020-118 zo dňa

25.08.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/58/2020-438 z 29.10.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2020, ktorým bolo nariadené neodkladné opatrenie, v zmysle ktorého bola mal. K. ponechaná v starostlivosti matky, otec bol zaviazaný platiť na výživu maloletej mesačne sumu 100,- eur. Opätovne súd uviedol, že vo veciach starostlivosti o maloletých k zmene zverenia môže dôjsť až pri zmene pomerov a následne pri zistení, že nastala zmena pomerov je podstatného charakteru oproti pôvodným okolnostiam, pričom je nutné osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť bezodkladnej úpravy. V súlade s uvedeným potom súd posúdil otcove tvrdenie o tom, že matka priamo ohrozila zdravie maloletej dňa 27.10.2021, ktoré tvrdenie však nemal akokoľvek za osvedčené, tiež nemal akýmkoľvek spôsobom obsahom spisu, ani obsahom pripojených spisov, ako aj správou kolízneho opatrovníka z 10.11.2021 za osvedčené, že matka by nezabezpečovala riadnu starostlivosť o mal. K., čo by odôvodňovalo zmenu vo vyššie citovanom rozhodnutí. Z uvedených dôvodov za takú súd nepovažoval ani skutočnosť, že sa 03.11.2021 neuskutočnil styk s mal. K., ani ďalšie otcom uvádzané dôvody. Súd dopĺňa, že takto nemal za osvedčené, že došlo k podstatnej zmene pomerov, z ktorých sa vychádzalo pri ponechaní mal. K. v starostlivosti matky. Súd tiež dopĺňa, že zodpovedanie otázky, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre zabezpečenie starostlivosti o dieťa, a najmä otázky zverenie ktorému z rodičov bude v najlepšom záujme dieťaťa, si vyžaduje vykonanie dokazovania, ktoré presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd tiež doplnil, že zo správy kolízneho opatrovníka z 22.09.2021 vyplýva, že čistota a hygiena bytu, v ktorom maloletá býva, bola v čase opakovaných šetrení na požadovanej úrovni, maloletá má v domácnosti vytvorené vhodné podmienky. Z charakteru neodkladných opatrení pritom vyplýva, že pri rozhodovaní o návrhoch na ich nariadenie súd nemusí a pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, keď obsahom spisu nemal za preukázané, resp. za osvedčené splnenie podmienok odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca, resp. iného druhu, teda najmä splnenie podmienky existencie nutnosti bezodkladnej úpravy pomerov. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Dôvody pre iné rozhodnutie o trovách konania súd v danej veci nezistil.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a uložiť matke povinnosť odovzdať mu maloletú do osobnej starostlivosti s určením styku s matkou v rozsahu podľa úvahy súdu, vrátane vyživovacej povinnosti. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a sú tu nové skutkové okolnosti a dôkazy, ktoré osvedčujú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a je potrebný okamžitý zásah súdu formou neodkladného opatrenia. Odkázal na všetky jeho urobené podania s dôkazmi, ktoré predložil vo veciach starostlivosti súdu o maloletú. Matka napriek vznesenému obvineniu a na podanú obžalobu na Z. neustále marí výkon aktuálneho neodkladného opatrenia, kedy počnúc dňom 26.11.2021 nastúpila na 4. karanténu v poradí, vždy z dôvodu, že Z. mal byť údajne na nákupe v Rakúsku. Z. sa vždy vráti do spoločného bydliska, kde sa nachádza mal. K., hoci má trvalý pobyt na K. X, S.. Takýmto konaním Z. ohrozuje život a zdravie maloletej. Súčasne je maloletá izolovaná od vonkajšieho prostredia a sociálnych kontaktov. Podľa odvolateľa je absolútne zrejmé, že žiadny výkon aktuálneho neodkladného opatrenia matku nedonúti rešpektovať neodkladné opatrenie a jediná zákonná a právna možnosť v záujme maloletej je okamžitá zmena zverenia, inak bude vážne ohrozený život a zdravie maloletej. Matku mu už neumožňuje ani videohovory s maloletou.

4. Matka a kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 9P/96/2021 je konanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola matke uložená povinnosť odovzdať maloletú

K. do osobnej starostlivosti otca a styk matky, ako aj vyživovacia povinnosť by boli upravené podľa úvahy súdu.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý.

8. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia (§ 360 a nasl. CMP) vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o inštitút, ktorého základnou funkciou je dočasne upraviť pomery účastníkov, pričom nárok (prípadne právo), ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, musí byť však osvedčený. Miera osvedčenia sa riadi vždy konkrétnou situáciou. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodiť nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ. Neodkladné opatrenie z dôvodu potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi účastníkmi nariaďuje súd aj vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, keď je potrebné na čas (spravidla do rozhodnutia vo veci samej) upraviť starostlivosť o maloleté dieťa, vyživovaciu povinnosť, prípadne styk rodiča s dieťaťom.

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie za účelom skutočného stavu veci, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý vec i správne práve posúdil a s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozhodnutia. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Odvolací súd sa k otázke zmeny dočasnej úpravy rodičovských práv a povinností vyjadril už v uznesení zo dňa 25. októbra 2021, č.k.11CoP/77/2021-234, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 22. septembra 2021, č.k. 9P/76/2021-29, pričom týmto uznesením bol zamietnutý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bolo uložené matke odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti otca s tým, že matke bude určené platiť na maloletú K. výživné vo výške 100 eur mesačne do jeho rúk, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred a súčasne upraviť styk matky s maloletou za jeho prítomnosti. Odvolací súd poukazuje na závery obsiahnuté v jeho skoršom rozhodnutí. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení, je potrebné uviesť, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej a sú prípustné aj počas konania vo veci. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

11. Pozícia oboch rodičov vo vzťahu k opatere o maloleté dieťa je približne rovnaká, pričom na zistenie, ktorý z nich má lepšie predpoklady pre starostlivosť o dieťa, resp. zverenie ktorému z rodičov bude v najlepšom záujme dieťaťa, ako aj posúdenie eventuálnej striedavej osobnej starostlivosti rodičov o dieťa, sa vyžaduje vykonanie dokazovania, ktoré presahuje rámec konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a ktoré bude vykonané v konaní vo veci samej. Aj podľa názoru odvolacieho súdu výsledky vykonaného dokazovania v súčasnosti neumožňujú vyslovenie jednoznačného záveru o tom, ktorý z rodičov má lepšie predpoklady pre starostlivosť o dieťa, s prihliadnutím na čo bolo dôvodným zamietnutie návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia. Správnym bol preto záver súdu prvej inštancie, že z obsahu vykonaného dokazovania nebola osvedčená nevyhnutnosť nariadenia

neodkladného opatrenia, nakoľko neboli zistené také vážne nedostatky v osobnej starostlivosti matky o maloletú, ktoré by odôvodňovali riešenie situácie spôsobom navrhnutým otcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Úprava pomerov formou neodkladného opatrenia, ako aj zmena takejto úpravy má byť výnimočná s prihliadnutím na charakter tohto inštitútu, a teda na zmenu neodkladnej úpravy sú potrebné skutočne závažné zmeny rozhodujúcich okolností, aby došlo k zmene predbežnej a dočasnej úpravy uskutočnenej formou neodkladného opatrenia. Pokiaľ sa podávajú vo veci starostlivosti o maloleté dieťa zo strany rodičov neustále návrhy na nariadenie neodkladných opatrení, o ktorých musí prvoinštančný súd rozhodovať, následne v dôsledku podaných odvolaní sú veci predkladané odvolaciemu súdu, dochádza nepochybne odďaľovaniu rozhodnutia vo veci samej, keď súd prvej inštanície nemôže vo veci pojednávať, na pojednávaníach vykonávať dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci a následne vo veci meritórne rozhodnúť.

12. Až do rozhodnutia súdu vo veci samej považoval odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené za dostatočnú úpravu pomerov rodičov k maloletej vykonanú uznesením Okresného súdu Trenčín z 13. apríla 2021, č.k. 32P/51/2021-346 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20. júla 2021, č.k. 27CoP/34/2021-604.

13. Odvolací súd opätovne apeluje na rodičov, aby sa snažili správať voči sebe kultivovane v záujme spoločného dieťaťa, čo je základným predpokladom zdravej výchovy dieťaťa, pričom i dieťa takto získava vzor pre riešenie konfliktných situácií v budúcnosti. Je potrebné si uvedomiť, že starostlivosť o deti a výchova je právom rodičov (oboch); deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť (čl. 14 ods. 4 Ústavy SR). Obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa a základným zmyslom ich starostlivosti musí pritom byť záujem dieťaťa (čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa). Každý rodič má právo počas času, kedy má maloleté dieťa vo svojej starostlivosti, na toto dieťa výchovne pôsobiť, ale musí si byť vedomý aj následkov svojho výchovného pôsobenia. Konkrétna úprava rodičovských práv a povinností k maloletej v budúcnosti bude upravená na základe výsledkov dokazovania v konaní vo veci samej.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštanície podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

16. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštanície, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).